

[Villemoes.]

hængt, og at det vilde være Industrien en patriotisk Vellyst at hænge Handelen egenhændigt.“

Vi hørte i Gaar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds optræde som Patriot: Mine patriotiske Følelser gør, at jeg som god dansk Mand maa stemme for det foreliggende Lovforslag — noget i den Retning var det, han sagde. Jeg vil gerne sætte mine nationale Følelser op over for det ærede Medlems, jeg ønsker ikke nogen Ulykke for vort Land. Mit Partis Medlemmer har sagt Gang paa Gang, at vi ønsker en Lov, som kan dække det, der skal dækkes, men at vi ikke ønsker en Lov, som dækker mere end lige det absolut nødvendige. Jeg bebrejder Det konservative Folkeparti, at det paa et saa tidligt Tidspunkt af Forhandlingerne har ment det forsvarligt at gaa med, navnlig paa Baggrund af, hvad dette Parti stadig har gjort gældende: at denne Lovgivning specielt var Venstres, og alt det, som vi alle kender. Jeg bebrejder Partiet, at man paa et saa tidligt Tidspunkt er gaaet den Vej, man er gaaet, men det bliver jo Partiets egen Sag og ikke min. Jeg erindrer, at det københavnske Dagblad „Børsen“ saa sent som i Søndags i en ledende Artikel med Overskriften „En Sovepude“ udtalte følgende:

„Den ny Valutalov, hvorom der nu er opnaaet et „Trekantforlig“, og som vi i de foregaaende Dage har gjort til Genstand for en udførlig Omtale, blev jo kun i ringe Grad en Afviklingslov.“ —, det, man fra baade Venstres og fra konservativ Side i det forløbne Aar har ønsket skulde blive Tilfældet.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) udtalte — jeg indskyder, at jeg ikke har læst Fortrykket, saa det ærede Medlem maa rette mig, dersom der skulde være en lille Fejl —; efter hvad jeg noterede, da det ærede Medlem i Gaar havde Ordet: Det er ikke nogen ny Æra, Det konservative Folkeparti her indleder. Det er saa sandt, saa sandt! Det er ikke nogen ny Æra, tværtimod. Det er en gammel Æra, en Æra, som indledede den lange Række af Almisselove, der er vedtaget her paa Rigsdagen, snart med 3 Partiers, undertiden med 4 Partiers Stemmer. Efter Kriseforliget i Efteraaret 1931 skrev „Berlingske Tidende“:

„Kriseforliget i Efteraaret 1931 mellem Ministeriet Stauning og de Konservative blev ordnet i en Ruf, ikke blot fordi Hr. Stauning og hans Folk trængte paa, men ogsaa fordi Hr.

Christmas Møller overhovedet ikke turde give sig lang Tid til Forhandlinger, dersom det skulde lykkes for ham, over hvem 1929 endnu kastede Skygge, at føre Sagen igennem, inden Venstre naaede at rejse en Opinion, som han næppe nok vilde kunne holde Stangen inden for sine egne Rigsdagsrækker! Den konservative Rigsdagsgruppe har overhovedet i lange Tider og af mange forskellige Grunde været Konservatismens Achilleshæl.“

Saaдан siger det konservative Blad om sit eget Parti. Det er rigtigt, at det ikke er nogen ny Æra, som indledes af Det konservative Folkeparti derved, at det sammen med Regeringen laver en Ordning, der i alt væsentligt hviler paa det bestaaendes Grund, en Ordning, hvori Ændringerne er smaa, og hvori de Skueretter, der er sat frem, er af saa ringe Betydning, at jeg ikke nærer Tvivl om, at det bliver 1934 om igen, vi kommer til at opleve paa dette Omraade i Løbet af 1935.

Jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Handelsminister. Jeg forlanger ikke, at den højtærede Minister skal svare paa staaende Fod, men det vilde være rart at faa at vide, hvor meget der ved Lovens Vedtagelse den 13. December 1933 var paa den bundne Liste, og hvor meget der var paa Frilisten. Man har jo fra første Færd, lige fra Standardaaret 1931, haft en Udregningsmetode. I Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, dateret den 13. December 1933, er der som Bilag optrykt en Fortegnelse over Varer, til hvis Indførsel der kræves Attest fra Nationalbankens Valutakontor, og i Slutningen af denne Fortegnelse — Fagfolk ved, at denne Fortegnelse er delt i 27 forskellige Varegrupper — staar der: i alt under Valutaordningen 1 238 Mill. Kr. Det er antagelig opgjort paa Basis af nogle Tal fra 1931 — det ved jeg ikke, det kan ogsaa være lige meget. Men jeg vilde altsaa gerne spørge den højtærede Handelsminister, og for saa vidt ogsaa det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen): Hvor meget var der i Fjor ved denne Tid paa Frilisten? Jeg tillader mig at formene, at der i December Maaned i Fjor var lige saa meget paa Frilisten, som der vil være, naar vi nu faar vedtaget dette Lovforslag, som 3 Partier er enige om. Man har i Løbet af Aaret reduceret Tallet paa Frilisten til disse 60 Mill. Kr., disse smaa 5 pCt. af hele Danmarks Vareimport. Men det spørger jeg ikke om. Det, jeg spørger om, er: Hvordan var Tallene paa det Tidspunkt, jeg